

Przejawianie inicjatywy i operatywności; eliminowanie skostnienia i biurokratyzmu.

Praworządne postępowanie; zwalczanie prywaty, klikiwości i arogancji, nadużywania stanowiska i uprawnień.

Poszanowanie obywateli, ich uprawnień i równości wobec prawa; taktowne i życzliwe traktowanie; obiektywne, sprawne rozpatrywanie i rozstrzyganie wnoszonych przez nich spraw, wniosków i skarg.

Wymaganie przestrzegania i egzekwowanie od obywateli obowiązujących w państwie zasad, norm i przepisów.

Wspieranie twórczej aktywności obywateli w organizacjach i stowarzyszeniach, w pracach i czynach społecznych.

Posiadanie wiedzy specjalistycznej i ogólnospołecznej w zakresie niezbędnym dla wykonywanych obowiązków oraz jej systematyczne pogłębianie.

Kierowanie się — zarówno w pracy, jak i poza nią — przyjętymi w socjalistycznym państwie normami moralnymi i regułami współżycia społecznego.

Zapewnienie jedności słów i czynów, dotrzymywanie zobowiązań i przyrzeczeń.

Dawanie przykładu kultury osobistej; skromność, taktowne postępowanie.

Dbłość o dobre imię i zaufanie społeczne do urzędu, instytucji i całej administracji państwowej.

Załącznik nr 2 do obwieszczenia
Prezesa Rady Ministrów z dnia
22 lipca 1984 r. (poz. 135)

PRAWA OBYWATELA I OBOWIĄZKI URZĘDNIKA W URZĘDACH PAŃSTWOWYCH POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

I. Obywatel w urzędzie państwowym ma prawo:

1. Uzyskać w interesującej go sprawie, do załatwienia której dany urząd jest właściwy, informację:
 - komu w urzędzie można tę sprawę przedstawić;
 - jakie należy załączyć do wniosku dokumenty,
 - jakie w danej sprawie obowiązują przepisy oraz terminy,
 - czy istnieje możliwość ubiegania się o zastosowanie ulg, zmiany terminu, rozłożenia na raty należnych świadczeń itp.,
 - jakie są możliwości — w przypadku decyzji negatywnej — złożenia odwołania, skargi do sądu administracyjnego lub zażalenia do organów nadrzędnych.
2. Przedstawiać wnioski w sprawie własnej albo w interesie społecznym, osobiście lub zgłaszać do protokołu w czasie na to przewidzianym — bądź za pośrednictwem poczty.
3. Otrzymać — na żądanie — potwierdzenie na piśmie złożenia wniosku w urzędzie.
4. Uzyskać informację — jeżeli urząd w danej sprawie nie jest właściwy — do kogo należy skierować wniosek o rozpatrzenie sprawy.
5. Uzyskać informację:
 - o dyżurach radnych lub posłów przyjmujących skargi i wnioski wyborców,
 - o godzinach przyjmowania przez kierownika urzędu skarg i wniosków od obywateli.
6. Oczekiwać kulturalnego, życzliwego potraktowania oraz obiektywnego, operatywnego rozpatrzenia jego sprawy.

II. Urzędnik państwowy w stosunku do obywatela jest zobowiązany:

1. Szanować czas interesanta przestrzegając godzin urzędowania oraz sprawnie organizować przyjęcia obywateli.
2. Rzeczowo i uprzejmie traktować wszystkich interesantów, ze szczególną troską odnosząc się do weteranów walki i pracy, osób niepełnosprawnych i kobiet ciężarnych.
3. Umożliwić obywatelom przybywającym do urzędu odpowiednie warunki oczekiwania na rozpatrzenie sprawy.
4. Udzielać obywatelowi informacji niezbędnych lub przydatnych przy załatwianiu danej sprawy, przystępnie wyjaśniać treść obowiązujących przepisów.
5. Gdy istnieją ku temu możliwości prawne i faktyczne — rozstrzygać sprawę na miejscu, wręczając lub komunikując obywatelowi decyzję, a gdy takich możliwości nie ma, określić wyraźnie termin zbadania i rozstrzygnięcia sprawy.
6. W przypadku zaistnienia okoliczności powodujących konieczność przedłużenia ustalonego terminu, dążyć do powiadomienia o tym obywatela wyznaczając nowy, ostateczny termin.
7. Wszelkimi i cierpliwie uzasadniać podjęcie decyzji odmownej.
8. W uzasadnionych okolicznościach uprzedzić obywatela o konsekwencjach grożących mu w przypadku złożenia informacji świadomie wprowadzającej w błąd lub będącej pomówieniem urzędnika.
9. Stanowczo reagować, gdy obywatel swoim działaniem bądź też zachowaniem — zwłaszcza pod wpływem alkoholu — uchybia powadze urzędu lub narusza obowiązujące przepisy.

136

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1984 r.

w sprawie ustanowienia Nagrody Artystycznej Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego.

W celu poprawy warunków awansu zawodowego i społecznego oraz aktywizacji młodych twórców i działaczy kultury, a także rozwoju edukacji kulturalnej mło-

dego pokolenia, zgodnie z kierunkami polityki państwa w stosunku do młodzieży, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się Nagrodę Artystyczną Młodych im. Stanisława Wyspiańskiego, zwaną dalej „Nagrodą”.

§ 2. 1. Nagroda jest przyznawana za znaczące osiągnięcia artystyczne młodych twórców w dziedzinie:

- 1) literatury,
- 2) filmu,
- 3) teatru,
- 4) muzyki,
- 5) sztuk plastycznych,
- 6) tańca i baletu,
- 7) architektury,
- 8) fotografii,
- 9) estrady,
- 10) sztuki ludowej,
- 11) sztuki cyrkowej,
- 12) krytyki artystycznej.

2. Nagroda jest przyznawana również za osiągnięcia w zakresie:

- 1) działalności upowszechnieniowej w dziedzinie edukacji kulturalnej dzieci i młodzieży,
- 2) innej działalności społecznej, służącej upowszechnianiu kultury i sztuki.

§ 3. 1. Nagroda dzieli się na nagrodę I i II stopnia i jest przyznawana osobom indywidualnym lub zespołom.

2. Nagroda I lub II stopnia może być przyznana tej samej osobie lub temu samemu zespołowi jednorazowo.

§ 4. 1. Laureat Nagrody otrzymuje dyplom, medal i nagrodę pieniężną bądź stypendium twórcze związane z uprawianą dziedziną sztuki lub prowadzoną działalnością, określonymi w § 2.

2. W uzasadnionych wypadkach wobec laureatów Nagrody mogą być stosowane dodatkowe środki promocji i pomocy.

§ 5. Do Nagrody mogą kandydować osoby, które nie ukończyły 35 roku życia.

§ 6. Nagrodę przyznaje Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży — na wniosek Komisji Nagrody, zwanej dalej „Komisją”.

§ 7. 1. W skład Komisji wchodzi przedstawiciele środowisk twórczych, organizacji politycznych i młodzieżowych, społecznych organizacji kulturalnych, związkowych, naukowych oraz organów administracji państwowej.

2. Przewodniczącego oraz członków Komisji powołuje na okres 3 lat Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży w porozumieniu z Ministrami Kultury i Sztuki oraz Oświaty i Wychowania, a także przewodniczącymi organizacji młodzieżowych: Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, Związku Młodzieży Wiejskiej, Związku Harcerstwa Polskiego i Zrzeszenia Studentów Polskich.

3. Szczegółową organizację i tryb pracy Komisji, w tym tryb zgłaszania i dokumentowania wniosków, sposób ich oceny oraz podejmowania uchwał określa regulamin Komisji, zatwierdzony przez Ministra — Członka Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

§ 8. Wnioski o przyznanie Nagrody mogą składać:

- 1) organy administracji państwowej,
- 2) organizacje młodzieżowe,
- 3) organizacje społeczne i spółdzielcze, w tym stowarzyszenia zrzeszające twórców,
- 4) instytucje artystyczne i przedsiębiorstwa wydawnicze,
- 5) szkoły wyższe i placówki naukowo-badawcze,
- 6) redakcje gazet i czasopism.

§ 9. 1. Wydatki związane z realizacją Nagrody są pokrywane z Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury. Wysokość dotacji z Centralnego Funduszu Rozwoju Kultury na finansowanie wydatków związanych z Nagrodą w danym roku ustala Minister Kultury i Sztuki na wniosek Ministra — Członka Rady Ministrów do Spraw Młodzieży.

2. Wysokość nagrody i stypendium przyznawanych laureatom w danym roku oraz dodatkowe środki promocji i pomocy ustala na wniosek Komisji Minister — Członek Rady Ministrów do Spraw Młodzieży w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki.

§ 10. Obsługę biurową Komisji zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

137

UCHWAŁA Nr 105 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 sierpnia 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagradzania nauczycieli.

Na podstawie art. 36 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. — Karta Nauczyciela (Dz. U. Nr 3, poz. 19, Nr 25, poz. 187 i Nr 31, poz. 214 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 97 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1983 r. w sprawie wynagradzania nauczycieli (Monitor Polski Nr 28, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 3—6 zalicza się w całości, jeżeli nauczyciel był zatrudniony w wymiarze nie niższym niż 50%

obowiązkowego wymiaru godzin (czasu pracy w zakładzie nie będącym szkołą). Okresy pracy pełnionej w wymiarze niższym niż 50% obowiązkowego wymiaru godzin (czasu pracy w zakładzie nie będącym szkołą) zalicza się w części proporcjonalnej.”

2) w § 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawki wynagrodzenia zasadniczego, o których mowa w ust. 1, obejmują również kwoty rekompensat przysługujących pracownikom z tytułu wzrostu cen detalicznych artykułów żywnościowych, opału i energii.”